

CERTIFICATION OF COPY

אישור העתק

I the undersigned Yitzhak Weinberg, a Notary in 33 Soreq Street, Beit Shemesh, Israel

Hereby certify that the attached document marked "A" is a correct copy of the original document which is drawn up in the Hebrew language and has been produced to me.

אני הח"מ יצחק ווינברג נוטריון
בירושלים ברחוב נחל שורק 33 בית שם

מאשר כי המסמך המצורף והמסומן
באות "A" הינו העתק מדויק של
המסמך המקורי שנערך בשפה העברית
ושוואצג בפניי.

In witness whereof I certify the correctness of the copy and I hereto set my signature and seal,

ולראיה הנני מאשר את דיוק העתק
הניל, בחתימת ידי ובחותמי,

This day 27th January 2014

היום 27/01/2014

Paid 954.00 shekels (including VAT)

שולם סך של 954.00 ש"ח (כולל מע"מ)

SIGNATURE

חתימה

NOTARY'S SEAL

חותם הנוטריון

ILANA SHVIV

ILANA SHVITV

27-01-2014 אלמנה שביב (Convention de la Haye du 5 Octobre 1961)	<h1>APOSTILLE</h1>	27-01-2014 אלינה שביב
1. STATE OF ISRAEL		
<p>This public document</p> <p>2. Has been signed by Advocate <u>y. WEINBERG</u></p> <p>3. Acting in capacity of Notary</p> <p>4. Bears the seal / stamp of the above Notary</p>		
<p>Certified</p> <p>5. At the Magistrates Court of Jerusalem</p> <p>6. Date <u>27-01-2014</u></p> <p>7. By an official appointed by Minister of Justice under the Notaries Law, 1976.</p> <p>8. Serial number <u>2216</u></p> <p>9. Seal / Stamp <u>HANASHIV</u></p> <p>10. Signature <u>27-01-2014</u></p>		
 <p>1. מדינת ישראל מסמך ציבורי זה חתם בדיו עו"ד 132 ג' יי' ג' ה'כ המבחן בתור גוטרין. נושא את החותם/חותמתו של הנוטרין הגיל אישור בבית משפט השלום בירושלים בימים על ידי מי שמונה בירושר המשפטים לפי חוק הנוטרונים, התשל"ו - 1976 מס' סידורי חותם/חותמתה חותימה 27-01-2014 אלינה שביב</p>		

בתי המשפט

תפ"ח 22/02 1158/1

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בפני הרכב:

כב' השופט שרה סיירוטה, ס.ג. - אב"ד

כב' השופט אברהם טל

כב' השופט ד"ר עמרם בנימיני

המאשימה

מדינת ישראל

מחלקה לעניינים פליליים, בוחנונים
uneiינים מיוחדים בפרקיות המדינה
ע"י ב"כ עוה"ד ד. חן, ר. חזן, א. בר-נתן

- נג 2 -

הנאשם

מרואן בן חטיב ברוגoti

יליד 1959, ת.ז. 959251745

מרמאלה (במיעוט מיום 15.4.02)

ע"י הסניגוריה הציבורית

הברעת - דין

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

תוכן - עניינים

עמ' 2

חלק ראשון: מבוא

עמ' 6

חלק שני: מסכת הראיות

עמ' 6

a. הפ"ח התנאים וגדודי חלייל אלאקטא כארגוני טרור

עמ' 8

b. מעמדו של הנאשם ו תפקידו בארגוני הטרור, ותמיינתו בפיגועים

כנדד ישראל

**ג. עדויותיהם של פעילי הטרור מההפ"ח בדבר קשריהם עם הנאשם
מעורבותם בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאים בחקירה לעדויות אלו** **עמ' 16**

(1) נאצ'ר עיס... **עמ' 16**

(2) נאצ'ר נאג'י אבו חמיד... **עמ' 20**

(3) אחמד ברגותי... **עמ' 22**

(4) מוחמד מצלח (אבו סטחה)... **עמ' 27**

(5) ג'מאל אחויל... **עמ' 27**

(6) נאצ'ר א-שוויש... **עמ' 28**

(7) עלי עיאדיה... **עמ' 30**

(8) איסמעיל רדאידה, מוהנד אבו חלאוה וכמאל אבו וער... **עמ' 30**

(9) נאסר (חלום) נאג'י אבו חמיד... **עמ' 34**

(10) זיאד חמודה... **עמ' 34**

(11) ריאד עמור... **עמ' 35**

(12) נאצ'ר חאג'... **עמ' 35**

(13) תחריר ברגותי... **עמ' 36**

(14) אחמד מוצפר... **עמ' 37**

(15) שrif נאג'י... **עמ' 37**

(16) אמיד אבו רדאתה... **עמ' 38**

(17) אשרף גיאבר... **עמ' 39**

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

ד. דברי הנאש בחקירתו וראיות נוספות בדבר תפיקתו ומעורבותו בפיגועים

נגד ישראל

(1) אחוריותו של הנאשם לפעלות חוליות הטrror ומידת	עמ' 40
שליטותו בהן	עמ' 40
(2) מעורבותו האישית של הנאשם בפיגוע הטrror שבוצעו	
חוליות שתחת פיקודו.....	עמ' 44
(אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב.....	עמ' 47
(בב) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים.....	עמ' 48
(גג) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב.....	עמ' 48
(דד) ניסיון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים.....	עמ' 49
(3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טrror.....	עמ' 49
(4) סיוע למבקשים ולמשפחות העצורים והחללים.....	עמ' 51
(5) גiros פעלים לארגוני הטrror והדריכתם.....	עמ' 52
(6) קריאותיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל.....	עמ' 53

ה. הקשר של הנאשם לפיגועים נשוא כתוב האישום

(1) רצח תליה ובנימין כהנא זיל ליד עפרה.....	עמ' 56
(2) רצח עקיבא פשkos זיל באזרה התעשיית בעתרות.....	עמ' 57
(3) רצח הנזיר היווני ציפוקטיס גרמנוס זיל במעלה אדומים.....	עמ' 59
(4) רצח יביב ושרון בן שלום זיל ודורון יוסף סורי זיל בכביש 443	עמ' 59
(5) רצח מאיר וייזובייז זיל בכביש מס' 9 בירושלים.....	עמ' 61
(6) רצח אליהו כהן זיל בפיגוע ירי בכביש 443 ליד גבעת זאב	עמ' 62
(7) רצח يولאה חן זיל ליד תחנת דלק גבעונים בכביש 443	עמ' 63
(8) רצח 6 אנשים באולם השמחות "ארמן דוד" בחדרה.....	עמ' 64
(9) רצח שתי נשים בפיגוע ירי ברחוב יפו פינת לונץ בירושלים.....	עמ' 66
(10) פיגוע ירי בשכונת נווה-יעקב בירושלים בו נהרגה השוטרת גלית ארביב זיל	עמ' 66
(11) רצח גדי רגיאן זיל במפעל בשקביץ בעתרות.....	עמ' 69
(12) הפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל אביב.....	עמ' 70

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

בית המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

(13) פיגוע ירי במלון "גראמי" בנתניה.....	עמ' 72
(14) רצח קונסטנטין דנילוב ז"ל בבאקה אל-ערבה.....	עמ' 73
(15) פיגוע ירי בין עטרת לביר-זית.....	עמ' 74
(16) ניסיון פיגוע בפאב "ביאנקיני" בירושלים.....	עמ' 75
(17) פיגוע ירי בכיביש 9 ליד הגבעה הצרפתית בירושלים.....	עמ' 77
(18) ניסיון לפגוע התאבדות בבית חניון בירושלים.....	עמ' 78
(19) פיגוע ירי בכיביש בית אל-פסגות.....	עמ' 78
(20) ניסיון פיגוע בקניון מלחה בירושלים.....	עמ' 79

עמ' 81

חלק שלישי: הערכת הראיות ומשקלן

עמ' 92

עמ' 92

עמ' 94

עמ' 96

חלק רביעי: ניתוח משפטי ומסקנות

1. פעילות וחברות בארגון טרוריסטי

2. אחוריות של מבצע בצוותא, מشدל וمسئיע והאבחנה ביניהם

א. מבצע בצוותא לעומת מסיע.....	עמ' 104
ב. עבירה הסיווע.....	עמ' 112
ג. עבירה השידול והאבחנה בין מבצע בצוותא למشدל.....	עמ' 117

3. מסקנות בעניין אחוריותו של הנאשם כמבצע בצוותא, מshedel וمسئיע עמ' 123

א. פיגוע הרצח בתחנת הדלק בגבעת זאב.....	עמ' 135
ב. רצח הנזיר היווני ציפוקטסיס גרמנוס ז"ל במעלה אדומים.....	עמ' 136
ג. פיגוע הרצח במסעדת "סיג פוד מרקט" בתל אביב.....	עמ' 138
ד. ניסיון פיגוע ליד קניון מלחה בירושלים.....	עמ' 139

עמ' 139

חלק חמישי: סיכום

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

הכרעת – דין

חלק ראשון: מבוא

1. בתאריך 14.8.2002 הוגש נגד הנאשם כתוב-אישום, המייחס לו מספר עבירות של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); סיווע לרצח לפי סעיף 300(א)(2) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין; שידול לרצח לפי סעיף 300(א)(2) יחד עם סעיף 30 לחוק העונשין; ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין; **קשיית קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499 לחוק העונשין; **פעילות וחברות באירגון טרור** לפי סעיפים 2-1-3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948.

2. כתוב-אישום מייחס לנאים שותפות, אירגון וביצוע של פעולות-טרור נגד מטרות ישראליות, אשר החלו בספטמבר 2000 במסגרת אירוגנים המכונים "ארגוני-אלקאצ'א" (להלן: "ארגוני-אלקאצ'א"). על-פי הנטען בכתב-אישום, עמד הנאשם בראש אירוגני-טרור באיזור יהודה ושומרון (איו"ש): אירוגן ה"פת"ח" (להלן: "הפת"ח"), אירוגן ה"תנאים" השיך לפת"ח (להלן: "התנאים") ואירוגן "גזרי חללי אלקאצ'א", הכול התארגנויות של פעילי טרור של התנאים שביצעו פעולות טרור נגד מטרות ישראליות (להלן: "גזרי חללי אלקאצ'א"). הנאשם היה זה שתיאם וקיים בין גורמי השטח הבכירים בשלושת האירוגנים הנ"ל (כולם ייחד יכוו להלן: "אירוגני הטרור"), אשר היו אחראים לביצוע של פעולות-טרור נגד מטרות ישראליות.

כתב-אישום מפרט את שמותיהם של שמותיהם של שמותיהם של שמותיהם של שמותיהם של הנאים ביצוע פעולות הטרור, והם נאשר עויס (להלן: "עויס"), אחמד ברוגוטי, נاصر אבו חמיד (להלן: "אבו חמיד"), ראהיד כרמי (להלן: "כרמי"), מהנד דרייה (אבו חלאוה) (להלן: "מהנד"), מחמד מצלח (אבו סטחה) (להלן: "אבו סטחה"), מנצור שרים (להלן: "שרים") ומחמוד טיטי (להלן: "טיטי").

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

האנסים ומפקדי השטח גייסו פעילים לאירגוני הטרור, הפיעלו אותם ודאגו לספק להם אמצעי לחימה (אמיל"ח) וכסף. הנאשם עסק גם בהכשרת פעילי הטרור למטרתם ובגיוס כספים לאירגוני הטרור. כמו כן שידל הנאשם ועודד את פעילי הטרור לבצע פיגועים כנגד המדינה ישראל באמצעות התקשרות, בכינויים שונים ובאמצעות הפצת קרוזי הסטה.

ATAB-היאום מיחס לנאשם **בסעיפים 15-8** מעורבות ואחריות לביצוע 37 פיגועים בטלות-טרור, אשר בוצעו ברובם בתחום מדינת-ישראל על-ידי מפקדי השטח והפעילים בחודשים דצמבר 2000 ועד אפריל 2002, ושבהם קופחו חיותם של רבים מאזרחי מדינת-ישראל וחיליה, ונפצעו רבים אחרים. חלק מעשי הטרור מפורטים בכתב האישום, ורובם ספרתיים רק בנספח לכתב האישום.

3. ראיות התביעה כוללות את עדויותיהם של אנשי מערכת הביטחון, חוקרי השב"כ
 ואנשי המשטרה שעסקו בחקירה הנאים; עדויותיהם של אזרחים וגורמים אחרים שהיו קדום לפיגועים נשוא כתוב האישום; מסמכים שנתפסו על ידי צה"ל במשרדי הפת"ח ובמשרדו של הנאשם; חוות דעת של מומחים ממערכת הביטחון בעניין פיגועי ארגוני הטרור ומעמדו ותפקידו של הנאשם בהם; עדויותיהם של פעילים באירגוני הטרור והדברים שמסרו בחקירה שבב"כ ובמשטרה; אמרות הנאשם שתועדו על ידי אנשי השב"כ בדו"חות כתובים, אשר חלקם הוקלטו ותומלו; דברים שאמר הנאשם למודובנים שהוכנסו לתאו במהלך חקירתו ולמקורהו אחמד ברוגוי שנעוצר עמו; דברי הנאשם בכל התקשרות לפני מעצרו, והודעות הנאשם במשטרה.

תמלيلي חקירתו של הנאשם שבב"כ הוגש על ידי חוקרי השב"כ שניהלו את החקירה שהוקלטה וזיהו את קולו של הנאשם בה ("מוֹפֵז" בעמ' 58, "נדב" בעמ' 79, "סמיית" בעמ' 85-86 ו"ידני" בעמ' 90). שיחתו של הנאשם עם אחמד ברוגוי הוגשה על ידי החוקר "רוברט" (עמ' 65). הקלטות מחקירת הנאשם ומחקירת המדובבים פלוני 1 ופלוני 3 תומלו על ידי נתן בסו (עמ' 174).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

חוקרי השב"כ שהיעדו אישרו את נכונות הכתוב בזכ"דים שרשמו במהלך חקירתו של הנאשם (זכ"דים ת/6 - ת/96). מדובר בדו"חות שנרשמו בעברית לגבי חקירה שהתנהלה בעברית ובעברית (הנאשם דובר עברית טובה), בהם נרשמו עיקרי הדברים שנאמרו על ידי הנאשם (ראה החוקר "סטיב" בעמ' 53, החוקר "AMIL" בעמ' 55 והחוקר "RON" בעמ' 60).

4. אשר להודעות הנאשם במשטרה, הרי שהנאשם הודיע בכל חקירותיו במשטרה - בגיןוד בדרך בה נ gag בעת חקירותיו בשב"כ - כי הוא כופר בזכותו של המשטרה לחזור אותו, וכן סירב לענות על שאלות החוקרים (ראה הودעות ת/99-ת/109). לפיכך, הודיעתו של הנאשם כוללות שאלות רבות שהוצעו לו על ידי החוקרים, וסירובו להסביר עליהם. במקרים בוודדים ביוטר התייחס הנאשם בקצרה לדברים שאמר לו החוקר, ובזהדמנויות אלו הבהיר לחלוtin את כל הטענות שהוצעו לו - גם אלה בהם הודה בחקרתו בשב"כ. הנאשם הבהיר כי היה מנהיגם של גdoi חלייל אלאקטא וה坦זים (הודעה ת/101 עמ' 6, הودעה ת/105 עמ' 2, הודעה ת/106 עמ' 3); הבהיר כי הכיר את פועליו הטרור שהיעדו כי היו בקשר עמו (כפי שיפורט להלן), ואפילו הבהיר כי הכיר את ראייד קרמי (ת/104 עמ' 8). כל אלו הוכיחו, כפי שיבוואר להלן, לא רק מפני פועליו השטח, אלא גם מפני הנאשם עצמו, מוחנסכים שתתפסו במשרדו, אשר הנאשם הבהיר בחקרתו כל קשר אליהם, וטען כי כתוב ידו לא מופיע עליהם (ראה הודעות ת/108-ת/109).

הודיעתו של הנאשם הוגשו על ידי החוקרים דוד זריהן ורפי נורייאל (עמ' 313, 38), אשר הסבירו כי הנאשם סירב לחותם על האזהרה ועל ההודעה, וכי הוא נחקר בעברית. זריהן אף העיד כי הנאשם סירב למסור טביעת אצבע ולהצטלם. הנאשם אמר באופן כללי בהודעתו ת/106 כי כל האשמות כנגדו אינן נכוןות, וכי הוא חף מכל אשמה.

5. בפתח משפטו העלה הנאשם טענות מקדמיות הנוגעות לסמכות בית משפט זה לשפטו אותו, ואלה נדחו בהחלטת בית המשפט מיום 19.01.03 (עמ' 34-1 לפרטוקול). הנאשם בחר שלא להסתיע בשירותי סניגור, ואף דחה נمرצות ובקבוקת כל ניסיון של בית המשפט לשכנעו להיעזר בסניגוריה הציבורית או בסניגור מטעמו.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בגין רשות המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

בבגין המשפט הטיל אמנים על הסניגוריה הציבורית לี่יען את הנאשם, חרף בקשותיה להשתחרר ממייצוגו, ולמעשה היא מייצגת את הנאשם גם ביום ונכחה בכל היממות. ואולם הסניגוריה הציבורית בחרה להיעתר לביקשת הנאשם שלא להעלות טענות סתements בmahal'k המשפט, לרבות טענות משפטיות, ואף לא לחקור את העדים.

בבגין המשך ההליך על פי בחירתו של הנאשם, אשר ממשיך לכפור בסמכות בית המשפט לטענתו. בנסיבות אלו בחר הנאשם גם שלא להציג על כתוב האישום. כמו כן נמנע הטענה מלאהuid בעצמו או להביא עדים מטעמו. עם זאת, הנאשם הגיב מיד פעם על דבריו הטענים או על טענות שטעןabe כי המשימה בmahal'k הדיון, ודבריו נרשמו בפרוטוקול הטענים. בנוסף הגיב הנאשם על סיכון התביעה בעלפה (שהוגשו גם בכתב), בנאום פתיחותה שנשא במסגרת הסיכומים בעלפה, ואשר לא התיחס לגוף של החשדות שהעללו כנגדו. למוטר לציין כי הנאשם קיבל בעצמו, ובאמצעות הסניגוריה הציבורית, את כל חומר הראיות, הפרוטוקולים והסיכוםים.

העבירות נשוא כתוב האישום הן ברובן "עבירות פנימיות" הנוגעות לפיגועים שבוצעו בישראל, וחלקו "עבירות חוץ", שבוצעו בתחום האיזור (קרי: יהודה ושומרון). ואולם, כדי שהבהרנו בהחלטה שניתנה בוגנע לטענותיו המקדימות של הנאשם, מוסמך בית משפט בישראל לדון בעבירות חוץ כנגד בטחון המדינה, או נגד אזרח או תושב ישראלי, יהא מקום ביצוע העבירה אשר יהיה (סעיף 13(א)-(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977). זו היא אותה "תחוללה פרוטקטיבית", אשר נועדה להגן על אזרחים ותושבים ישראליים כנגד פעולות סחר הונשאות בחסותו ובגיבוין של מדינות אחרות (שי"ז פלר, מ. קרמניצר, *'תגובה לחיבור* בהתחוללה הנטעונית של דיני העונשין, פלילים ה-1 (1996) 65, בעמ' 83, והשווה דעתו של י. שחר, שם בעמ' 5). עוד פסקנו בהחלטה שניתנה בטענותיו המקדימות של הנאשם, כי לא נראה שהתנאים הקבועים בסעיף 14(ב) לחוק העונשין רלבנטיים למקרה זה, אם הם הילם בכלל על הסמכות הפרוטקטיבית שבסעיף 13 לחוק (להבדיל מהסמכות הפרטונליות שבסעיף 14), שכן הרשות הפלסטינאית אינה מדינה. העבירות המיוחסות לנאים בכתב האישום הן עבירות כנגד בטחון המדינה, כנגד אזרחיה ותושביה, ועל כן הן נופלות בנסיבות סעיף 13 לחוק העונשין, ובית משפט זה מוסמך לדון בהן.

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

בג"ה המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

פסק דין: מסכת הראיות

הפט"ח, התנאים וגדודי חלי אלאקטא אירוגוני טרוור

ראש חטיבת המחקר באגף המודיעין של צה"ל, תא"ל י. קופרוסר, הגיע במהלך שבוע (עמ' 38) חוות דעת בה תיאריך לפעילותם של הפט"ח, התנאים וגדודי חלי אלאקטא (ת/1). אל חוות הדעת צורפו מסמכים שלל שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומרת טני" הנוגעים לעניין זה. הפט"ח (ראש תיבות במהופך בערבית של "התנועה לשחרור העם") דגל מאו יסודו על ידי יאסר ערפאט בשנת 1959 במאבק מזוין נגד ישראל, אשר במסגרתו ביצוע פיגועי טרור נגד ידים ישראלים בארץ וב בחו"ל. לאחר חתימת הסכמי אסקל נדחק עיקרוון "המאבק המזוין" למקום משני, אך נותר כօפקיה להשגת מטרות אפרטן במקרה שהמומי עם ישראל לא יכול. עם פרוץ האינתיפאדה השנייה בחודש ספטמבר 2000, הוביל הפט"ח את פיגועי הטרור בשטחים, וזאת באמצעות שתי ועדות מילוט המנהלות את הפעולות - האחת באזורי יהודה ושומרון, והשנייה באזורי רצועת עזה.

באישור הוועדה העליונה של אזור יהודה ושומרון עמד הנאשם עד ליום מעצרו (סעיפים 1-3-3א).

זהה המבצע של הפט"ח כלל את פעילי השטח של התנועה - התנאים (ארגון - בערבית). פעיל התנאים מהווים את חוד החנית בפעולות החבלנית של הפט"ח כנגד ישראל. גדיי אלאקטא הוא שם כסוי להתרוגניות טרור של הפט"ח, אשר נוטלות אחריות שבביה למשמעי הטרור. אנשי "הנדודים" הם למעשה פעילים של הפט"ח, כאשר מרבית ההתרוגניות רואות בנאשם מקור סמכות מרכזי לפעלותן (סעיפים 4-5 לחוו"ד).

התנאים וגדודי חלי אלאקטא מהווים, על פי חוות דעתו של תא"ל קופרוסר, את הזורע הבבאות הכלטי ממוסדת של הפט"ח, שבראה עמד הנאשם. מסמן של המוכר כנספח לא-פלוריז של תא"ל קופרוסר הוא מכתב החתום בידי הפט"ח וגדודי חלי אלאקטא גם

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בגין המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

של אחרים שצורפו לחוות הדעת מראים כי גודדי חללי אלאקزا פונים בבקשתם בכפי מיاسر ערפאת (מסמך 2), וכי הפת"ח וגודדי חללי אלאקزا חתומים על מכתבם המשבחים פעילות טרור שבוצעה בתחום ישראל (מסמכים 3, 5). במסמך 6 שצורף זה, אשר נשלח ביום 8.5.01 מאת גודדי חללי אלאקزا אל הנאש, מופיע פירוט שליחותם של גודדי חללי אלאקزا במחויז גניין (כולל פיגוע באום אלפאחים), ובקשה לסייע במצנץ לחיימה וכסף לשם המשך הביצוע של פעולות זו. מסמכים אחרים של גודדי חללי אלאקزا שהופנו ליاسر ערפאת, כוללים בקשה לסייע למבקשים הנדרפים על ידי אוחזת ולמשפחות החללים (נספח ב' ומסמכים 2-4 לנספח זה). חלק מן המסמכים נכתבו ביד הנאש. יצוין כי כינוי של הנאש היה, על שם בנו הבכור, "אבי אלקסאם" (נספח הנאש ת/107 עמ' 1, והדרך בה פנה אחויל אל הנאש בעמ' 164).

על פי חוות דעתו של תא"ל קופרוסר ביצעו אנשי הפת"ח למעלה מ-1,200 פיגועים בישראל (నכוון ליום 18.8.02), בהם נהרגו 176 ישראלים ונפצעו רבים אחרים. פיגועים אלו כוללים התאבדות, וירי ממרגמות ונשקי קל. במהלך האינתיפאדה עברו התארגנויות השחרור של הפת"ח יותר ויותר לביצוע פיגועי התאבדות בתחום ישראל (סעיף 5 לחוו"ד). במסמכים שקדמו למבצע "חומות מגן" ביצעו גודדי חללי אלאקزا פיגועי התאבדות בירושלים, ירושלים, תל אביב, מחולה, מוחנה 80, מחסום מכבים, נתניה, אשדוד, כפה סבא ואפרת, ובעקבות לכך הוכנסו לשינה האמריקאית של ארגוני הטרור ביום 27.3.02 (סעיף 9). נספח י' המפרט את פיגועי ההתאבדות שבוצעו על ידי תנועת הפת"ח.

לפי חוות הדעת של תא"ל קופרוסר יש לומר, כי מבחינת דיני הראות איןנו משפטם להסתמך על הערכות ומסקנות מודיעיניות אשר מבוססות על מקורות מידע שונים אשר הוכיחו בפני בית המשפט, בהיותם עדות שמיעה. נוכל לשםך על חוו"ד זו רק במידה מסוימת ראיות קבילות שהובאו בפנינו. אולם, פעילות הטרור בחסות הפת"ח או של מנגנון הארגונים הנ"ל עולה בבירור מריאות ישירות רבות שהובאו במשפט, כולל שיטותיהם בחקירותיהם הנאש ופעילי הטרור, כפי שיפורט בהמשך הכרעת הדיון.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בתי המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

בנ"ד אבד חמיד, שהיה אחד מפקדי השטח הבכירים ביהודה ושומרון, סיפר בהודעתו ב-1.1.01, בעמ' 17-13, 8-3, (ת/49), כי הקמת גדר חלי אלאקטה על מנת שיחנו מיליציה של הפט"ח, ויבצעו פיגועים נגד מתנחלים וחילו צה"ל. הוא אמר כי קיימת הטענה כי הפעלתו הניתן (וכן בהודעתו בעמ' 14) את הפיגועים שבוצעו על ידו וע"י אנשיו במהלך סדרת פיגועים בתקופה שלא הייתה תחת הנהגתו ובסיומו של הנאשם (כפי שיפורט בעמ' 14).

בנ"ד מדברים שאמר הנאשם בחיקירתו, וממסמכים שנכתבו בכתב ידו, ניתן ללמידה על פעולותם של ארגוני הטרור הניתן. הנאשם הסביר את דרך פעולה של החוליות המכוננות בידי חilli אלאקטה, שדבריו ביצעו "פעולות צבאית" (ת/49 סעיף 14, שהוגש ואושר בידי החקוק "מוופז" בעמ' 58). כך גם הסביר הנאשם בחיקירתו את הדרך שבה נוצרו קשרים בין חilli אלאקטה באזורי יהודה ושומרון, ופעלו כזרה מפוזרת, וטע כי הפט"ח לא שיחק על פעולותם; אך הוא הודה כי חוליות אלו פנו אליו לקבלת כסף, משום שראו בו חשד גדול של פט"ח בגדה המערבית" (תמליל ת/98 (ה) עמ' 60-61). כפי שיבואר בהמשך, הפט"ח פעל הטרור מגודדי חilli אלאקטה את בקשותיהם לסייע כספי לשם רכישות נשק וbrisut פיגועים אל הנאשם, והלה היה פונה בשם ובעורם אל יו"ר הרשות הפלסטינית בתפקידו כראש הפט"ח, יאסר ערפאת. מכאן ברור הקשר של גודדי חilli אלאקטה לארגון הפט"ח, והקשר של הנאשם לגודדים אלו.

מעמדו של הנאשם ותפקידו בארגוני הטרור, ותמייכתו בפיגועים נגד ישראל

תא"ל קופרוסר הגיע בעדותו חוות נסافت, המתיחסת למעורבותו של הנאשם ב-2. (ת/2). חוות זו צורפה שורה של נספחים הכללים ראיונות עם הנאשם באמצעות הטלקוורת השווים ומסמכים שכתב הנאשם או שמנצאו במשרדו. גם חוות דעת זו כפופה לסתירה שפורטה בסעיף 9 לעיל, בנוגע לקבילותן של הערכות מודיעיניות הננספות על טקסטות מודיעין שלא פורטו ולא הובאו בפנינו, וכן גם בנוגע לראיות עצמאיות הקבילה שהובאו במשפט.

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

12. בחולות הדעת של תא"ל קופרוסר ת/2 נאמר כי הנאשם היה עד למעצרו ראש הועדה העליונה של הפט"ח ביהודה ושומרון, ולפיכך שימושו כמנהיג הפט"ח בגדרה. זאת ניתן למדוד מן המסמכים השונים שכותב הנאשם ושנכתבו אליו, ואשר צורפו לחولات הדעת ת/1 ות/2. בתפקידי הניל' היה הנאשם מקור סמכות מרכזى לבכירים הפט"ח, וכיינור מקשר בין ראש הרשות הפלסטינית, יاسر ערפאת, לבין דרגי השטח בתנועה (סעיפים 1-2).
- עוד נאמר בחולות הדעת הניל' (סעיף 4), כי עם פרוץ האינתיפאדה בחודש ספטמבר 2000, תפס הנאשם חלק מרכזי ביותר בהובלת הטרור נגד ישראל על ידי גורמי פט"ח ובכלל מעורבותו באה לידי ביתוי בדרכים שונות: ראשית, הנאשם היה המקור השראה וההתווה את מדיניות הפיגועים, באמצעות פניות אישיות עם פעילי הטרור של תנועת הפט"ח והתבטאוויות פומביות. שניית, הנאשם היה מקור סמכות ומימון לפעילי הטרור של תנועת הפט"ח: הוא נתפס בעיני גודיע חלי אלאקטא כמנהיג המרכזى בפעילותם, שימוש וכיינור קשור בינם לבין יו"ר הרשות הפלסטינית והעביר לרשותם סכומי כסף המסתכנים בעשרות אלפי שקלים לצורך פעילות הטרור. שלישיית, הנאשם העביר הנחיות ישירות לפעילי הטרור - הן במישור האסטרטגי, והן במישור הטקטי הנוגע לפיגועים נקודתיים.
13. הנאשם לא הסתר בחקרתו בשב"כ את עדותו הברורה, לפיה תנועת הפט"ח חייבת להוביל את "המאבק המזוין" נגד ישראל, וכי זו הדרך היחידה להשגת מטרות העם הפלסטיני לאחר כשלון תהליך השלום, ולאחר שהנאים עצמו היה פעיל שלום במשך שנים רבות (זכ"ד ת/59 ס' 2-5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמ' 96). הוא הבahir כי כאשר הוא משתמש בביטוי "מאבק מזוין", הוא מתכוון לפיגועים (תמליל קירה ת/98 יא עמ' 2-3). הנאשם הסביר כי מנהיגי הפט"ח חשו מהיחלשות כוחם ברחוב הפלסטיני למול התנועות האיסלאמיות, דבר שדרבן אותם לנ��וט קו של פיגועים נגד ישראל (זכ"ד ת/21 סעיף 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 63 (בטעות נרשם בprotoকول ת/41); זכ"ד ת/23 ס' 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ' 90; זכ"ד ת/27 ס' 10-12 וזכ"ד ת/55 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמי" בעמ' 85; זכ"ד ת/30 ס' 8-12 וזכ"ד ת/58 ס' 5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אמיל" בעמ' 54; זכ"ד ת/40 ס' 15 שהוגש ואושר על ידי החוקר "מוֹפּז" בעמ' 58; זכ"ד ת/70 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמ' 53).

בתי המשפט

תפ"ח 20/1158

בגין המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

במסגרת חקירותו כי "עמדתו המוחזרת הינה מאבק מזוין מול הקיבוש הישראלי", מינהר שבסוק שיבצע פיגועים זה הכו הכללי" (ת/23 ס' 5, וכן ראה זכ"ד ת/6 ס' 11-12, ות/63 ס' 12). הוא הסביר כי לפי השקפותו פיגועים כאלה יקדמו את השלום, ויגרמו לישראלים להבין שיש להם מה להפסיד (ת/40 ס' 25, ות/70 סעיף 4). הנאשם הבahir כי מבחינותו אזרחים ישראלים החיים בשלום (ת/77 ס' 2). הוא אף אמר כי פיגועים נגד מתנחלים יהודים ושומרון הם ניטמיים, גם מחדל מזבור בנשים וילדים (זכ"ד ת/6 ס' 13, שהוגש ואושר על ידי החוקר זכ"ה ת/62). הוא אף אמר כי פיגועים נגד מתנחלים יהודים ושומרון הם ניטמיים, גם מחדל מזבור בנשים וילדים (זכ"ד ת/6 ס' 13, שהוגש ואושר ע"י החוקר "רווברט" בעמוד 2, ות/77 ס' 2 שהוגש ואושר על ידי החוקרם "צדוק" ו"אופיר" בעמ' 83, 87).

במסגרת חזר והדנייש במהלך חקירותו כי בויכוח שהנהל בתוך הרשות והפט"ח בעניין סוג מעשיים נגד ישראל - דגלו ערפת והוא בכו הקובע כי יש להתמקד בפיגועים נגד צה"ל ומטפלים, בעודו שמנהיים כמו ابو עלא ואבו מאzon התנגדו לכל סוג של אלימות; רק במהלך הפט"ח תמכו בפיגועים בתוך ישראל (ת/27 סעיפים 12-13; ת/30 סעיף 8; זכ"ה סעיף 3). חרף התנגדותם של ערפת והנאשム לפיגועים בתוך ישראל, הם איבדו שליטה על החוליות ופעילי השטח במהלך האינתיפאדה (זכ"ד ת/55 ס' 30, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85).

במסגרת של הנאשם כמפורט לעיל באה לידי ביטוי גם בדבריו בחקירה שתומלו. מינהר של הנאשם כי אין לבצע פיגועי התאבדות בתוך ישראל, הוא הסביר כי פגיעה כמותה כפוגעה בכבא, ולכן עניין זה לא היה ויכוח בתוך הפט"ח; אך הוא מינהר כי מסקונה האחורה שלפני מעצרו החל הפט"ח לבצע גם פיגועי התאבדות בתוך הארץ, וכך אושר כי הפט"ח נגרר לתוך פעילות זו כדי שלא להשאיר את השליטה בשטח האוסלאמיים (ת/98 ד עמ' 27-29). הנאשם הסביר כי הוא באופן אישי הסתייג משליטה בתוך ישראל, אך תמכך "במאבק המזוין נגד הקיבוש הישראלי", ואף עשה פעולה פומבית בטלוויזיה (ת/98 עמ' 7, 10).

בתי המשפט

תפ"ח 22/02/1158

בג"ה יבשפט המחויז בתל-אביב-יפו

במסגרת אשרר כי בחמשת החודשים האחרונים שקדמו למעברו נטל הפת"ח תפקיד מרכזוי בדיכוי רשות האלימות, והניג את המלחמה; הנאשם לא כיחד כי הוא נטל חלק בכך (במפורש בעמ' 35, תפ"ח נס' 35, ת/98ה עמ' 3-4).

במסגרת הדביטה בחקירתו כי הוא תמן בהסכם השלום, ופעל למעןו במשך 10 שנים, אך בנסיבות נבעה לדבריו מהעדר תקווה להשגת פתרון פוליטי עם ראש הממשלה שרון (ת/98 בעמ' 44-45). הנאשם אף הביע דעתו כי הפלשתינים טעו כאשר דחו את הצעות ישראל, אשר חזרה סוכך את הצעת הנשיא קלינטון, בועידת "קמפ דייד", שכן לו קיבלו את ההצעות הללו - אלה מהם היו מיום מדינה עצמאית (זכ"ד תפ/95, שהוגש ואושר על ידי החקור "אופיר"

כל בשתתו של הנאשם בנושא הפיגועים, ועל תפקידו של הפת"ח ביצוע פיגועים בגדה המערבית ניתן ללמוד גם משיחות שניהל הנאשם עם המדובבים שהוכנסו לתאו. בנסיבות שבסופה "פלוני 1", הציג עצמו בפניו הנאשם כפלשטייני משכם, והוא מסר לחוקרי החקירה הדברים שאמר לו הנאשם לאחר קיום השיחות, ואלו נרשמו בזיכריהם של החקור הנקבטים שהודיעו במשפט ("רוברט" בעמ' 154, "מייקי" בעמ' 155, "אופיר" בעמ' 156 בעמ' 157), וכן העיד פלוני 1 עצמו (עמ' 101-107). פלוני 1 העיד כי הוא קרא את שיחותיו שרשמו אנשי השב"כ על שייחותו עם הנאשם, ואישר את תוכנם (עמ' 105). בנסיבות דומות פעל והופעל המדובב פלוני 3, שזיהה את קולו של הנאשם בקלטת תפ/124ב בעמ' 107-110, ומוצגים תפ/122-ת/125).

בנסיבות דומות של פלוני 1, סיפר לו הנאשם שהוא היה זה שהקים את גדר חילאי אלاكצא בגדה המערבית עליהם (עמ' 106). בזכ"ד שנרשם מפיו (ת/117) שהוגש ואושר על ידי החקור בעמ' 154), אמר פלוני 1 כי הנאשם אמר לו שהאיןטיפאדה למעשה הייתה בצד כלאה המוצב המדייני, הרחבה ההתנהלות וחמשה הכבוש והלחץ על בתיו בטענים, וכי ביקרו של אריאל שרון בהר הבית היה רק "הקש שבר את גב דרכו", והביטה את האינתיפאדה שהיתה צפואה ממילא (ראה גם זכ"ד תפ/25 ס' 18, שהוגש בעמ' 58).

בתי המשפט

הnbsp;תפקיד המחזוי בתל-אביב-יפו

תפ"ח 1158/02

בביתו בהר הבית, ביקשו מנגנוני הביטחון של הפט"ח מעורפת להורות על הפסקת
ה.actividad, וערפאת לא הגיב. הנאש עצמו סיפר כי עזב בזעם את הישיבה לאור בקשה
ה. וכי הוא שנווא עליהם משום ש"משק את העם להסלתות המצב". הנאש אמר
ה. כי מטרת האינטיפאדה הייתה פגיעה בחילים ובמנוחלים כדי לגרום לעזיבתם,
ה. שכוחם של פלסטינים נלחמים בכיבוש. ואולם לאחר שישראל החלה
ה. בפעולות אזרחים, על מנת לפגוע בכלכלת ישראל ובתיירות, ולהפעיל לחץ על הרחוב
ה. שלטונו על הממשלה לסתור מושטחים (שם, ס' 12-13, 17, 20-21). כמו כן אמר
ה. לפרט 1 כי מטרתו הפיגועים מהווים הגנה עצמית של הפלסטינים, אשר מוכנים
ה. לשלוט, וכי פיגוע ההתקפות נובעים מן הכיבוש ומן המצב של הפלסטינים
ה. (בצד ת/110 ס' 22, 27).

של החשש התומכת בהמשך האינטיפאדה באח לידי ביתו גם במכתב של שלוש
ה. ימי נורמה ביום 31.12.00 (ת/5 (42)).

למודיניות הפיגועים של הפט"ח, הסביר הנאש בחקירהו כי כאשר ערפאת
ה. בפסקת אש, הוא היה דואג להעביר הנחיה זו לגורמים רבים, ובינם הנאש;
ה. היה מעוניין בהמשך הפעולות הוא דאג שהפעילים, כולל הנאש, יבינו זאת
ה. ובכך אי-התגובה של. הנאש אמר: "אם הוא (ערפאת) למשל, לא רוצה
ה. שהוא מסתדר אחרת. לא אומר שום דבר" (זכ"ד ת/24 ס' 33, שהוגש ואושר
ה. "סמיות" בעמ' 85, וتمיליל חקירתו של הנאש ת/98ט עמ' 32-33). הנאש
ה. שודרג פועלם לא הורה לו בכוונה מפורשת לבצע פיגועים. אך הוא הוסיף כי
ה. שודרג התנגד לביצוע פיגועים בתוך ישראל בלבד, ניתן היה להבין שהוא תומך
ה. בשאלה, וכן גם לא הורה להפסיקם; ערפאת אמר בקשרו כמה פעמים כי
ה. ואחדים בדרכם לירושלים", והנאש שאל באופן רטורי האם אין זו הצהרה
ה. בלבוג פיגועים (זכ"ד ת/60 ס' 4-7 שהוגש ואושר על ידי החוקר "AMIL" בעמ'
ה. 8, שהוגש ואושר על ידי החוקר "MIKI" בעמ' 81; זכ"ד ת/62 ס' 3-5
ה. אשר על ידי החוקר "DENI" בעמ' 90).

בתי המשפט

פט המחויז בתל אביב-יפו

תפ"ח 02/1158

כבר כי לא היה צריך בהוראות ישירות של ערפאת לביצוע פיגועים, שכן הדברים מ בין השורות (זכ"ד ת/63 ס' 11-13 שהוגש ואושר על ידי החקיר "נאורה" בעמ' 5) הוסיף כי גם האינטיפאדה לא פרצה בהוראתו של ערפאת, אך היא לא הייתה התקיים אלמלא תמייכתו בה, אף כי הוא לא היה צריך לתת הנחיה מפורשת לכך (זכ"ד ת/64 שהוגש ואושר על ידי החקיר "רוברט" בעמ' 62, ות/66 שהוגש ידי החקיר "AMILI" בעמ' 54). עוד ציין הנאשם כי הבין את תמייכתו של ערפאת לאור העובדה שערפאת היה מאשר לו את הבקשות הכספיות שהגיש עבורה של הפת"ח שביצעו פיגועים (זכ"ד ת/70 ס' 17ח, שהוגש ואושר על ידי החקיר מ' 53). הנאשם תיאר את הקשר שלו עם ערפאת כ"אישיו ושירות" (תמליל שיחה 55).

מסתבר, הייתה דרך משלו להודיע לאנשי החוליות על הפסקת הפעולות ועל זאת הסביר בחקירהתו כי כאשר רצה בהפסקת אש היה מתקשר לחוליות אם כי קרה שהוא אנשים שלא שמעו להוראות; כאשר הנאשם היה מעוניין他知道 על רצונו בחידוש האש, השיב הנאשם:

רוצה אש, אני מדבר בטליוזיה אם אני רוצה שלום, يعني אני לא מתקשר אליו ואומר לו ואלה תבצע בשביבנו פיגוע. ואלה תעשה לנו לא יודע מה, אין זה דבר, אני דובר בשם התנועה בפועל קורא לאינטיפאדה אני קורא בק מזויין" (ת/98ח עמ' 3).

אלו של הנאשם, הרי שמדוברו של פעיל הטרור עויס עליה שה הנאשם הורה לו לבצע פיגועים בעת ביקורו של השיליח האמריקאי אנטוני זיני באזרע (ראה להלן). שאמר המדובב פלוני 1 בחקירהתו, בעקבות שיחותיו עם הנאשם, עולה כי בסעס רב על כך שעוויס מסר פרטים אלו בחקירהו (זכ"ד ת/113א ס' 8-9, זכ"ד שהוגש ואושר על ידי החקיר "רוברט" בעמ' 154). כמו כן הובאו ראיות על ימם בהם הורה הנאשם באופן ישיר לפעליו הטרור המקורבים אליו לבצע ישראלים (ראה להלן).

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

דעתם המשוו בתל-אביב-יפו

בתחילת חקירותו שבו הבהיר הנאשם הנואש כי היה מנהיג התנאים וגודדי חלי
הנואש אף אישר את אחוריותו לפעולות הצבאיות של הפת"ח (זכ"ד ת/17 ס' 6, שהוגש
ההנואש על ידי החוקר "ארבל" בעמ' 80, זכ"ד ת/43 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר
בעמ' 62, ותמליל חקירה ת/98א עמ' 43-44). הנאשם טען כי גודדי חלי^{הנואש} אינם אלא חוליות מפוזרות בכל שטח הגדר המערבית, ושאון להן מבנה מאורגן
ההנואש ומפקדה מרכזית (תמליל שיחה ת/98ה' עמ' 60-61). עוד אמר הנאשם בחקירתו כי
ההנואש היה, למעשה, מפקדו הישיר והமמונה עליו, ואת עצמו הגדר כ"אחראי לכל
ההנואש פת"ח בגדר מעצם היותו מוצ"ל הארגון בגדרה" (ת/24 ס' 3ב, 5).

ההנואש אישר כי הוא היה מנהיג "השתח" של הפת"ח, בעוד שייסר ערפאת עמד בראש
ההנואש (תמליל שיחה ת/98א עמ' 67). בכך הסביר הנאשם בחקירתו גם את העובדה שאנשי
ההנואש נטו לקליטת כסף, משום שראו בו "מפקד", וכן "אחראי של פת"ח בגדר
ההנואש", בשל היותו הדובר הפוליטי של התנועה, ומשום שנקט קו ועמדת התומכים
ההנואש במכ█בש בכיבוש (תמליל ת/98ה' עמ' 4-3, 61, ת/98ד עמ' 33-35). הנאשם הסביר
ההנואש בראה ענייני החוליות, ואומרו: "אני המפקד שלהם, הם חוסבים אותי
ההנואש שלהם", ואף אישר כי אין אדם אחר שנחשב כמנהיג שלהם (ת/98ט עמ' 6-7).

ההנואש שחשמי במהלך משפטו טען הנואש לא פעם כי הוא היה "מנהיג פוליטי"
ההנואש, בהדגישיו את תפקידו כמוש"ל הפת"ח בגדרה, והיוונו חבר הפרלמנט הפלסטיני. בכך
ההנואש שחלתו בחיקירתו שבו. גם בחיקירתו במשפטה הבהיר הנואש כי היה אחראי על
ההנואש או על גודדי חלי אלאקטא (ת/106 עמ' 3, 6). ואולם במהלך חקירתו שבו היה
ההנואש כי היה מפקד הפת"ח בגדרה ומפקד התנאים (זכ"ד ת/18 ס' 3 שהוגש ואושר על ידי
ההנואש "נדב" בעמ' 78), וכי הקים את גודדי חלי אלאקטא והוא אחראי על פעילותם;
ההנואש התנגדו לפעולותיו מגנוני הביטחון של הרשות (דברי פלוני 1 בזכ"ד ת/117 ס' 15,
ההנואש על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 154).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

גוחזי בתל-אביב-יפו

דובב "פלוני 3" בשיחתם, כי הוא אכן אחראי על הפת"ח ועל גודוי חלי
וא "לא מושג לחותם" את שמו על דף נייר בו הדברים ירשמו; כאשר
אשם כי הוא בכלל זאת אחראי למשி המפוגעים, השיב הנאשם כי הוא
ד "הוא לא טיפש לומר זאת לחוקרים" (זכ"ד ת/23 עמי 2, שהוגש על ידי
במפגש בין הנאשם לבין אחמד ברגותי בעת מעצרם, כאשר הוקלטו ללא
נאשם לאחמד כי אמר בחקירהתו שאין לו כל קשר לגודוי חלי אלאקטא.
אחמד יעץ לנאים לומר כי רק לו - לאחמד - יש קשר עם הגודדים;
ו כי אמר בחקירהתו שהיא מפטר את אחמד לו ידע שיש לו קשר עם
צחק למשמעות הדברים (תמליל שיחה ת/27ג עמי 87).

חקירהתו כי בלבד מהיותו מנהיג פוליטי, הוא גם שימוש כאחראי על העניינים
פת"ח (זכ"ד ת/59 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החוקר "וואדי" בעמ' 96).

כמו כי אחראי על כל הפעולות של התניזים בפת"ח באזרע שלו" (תמליל
הוא אף הודה כי היה "אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחילות,
יצוע פיגועים" (זכ"ד ת/29 ס' 1ג שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית"

א נחשב כ"מפקד צבאי", וכ"אחראי על העניינים הצבאים של הפת"ח",
גהיג פוליטי ונבחר ציבור (זכ"ד ת/19 ס' 2 וזכ"ד ת/59 ס' 5-6, שהוגש
חוקר "מווץ" בעמ' 55).

בשנה שקדמה למעצרו "החל מזאת עצמו יותר ויותר עסק בענייני אמל"ח
בבאות" (זכ"ד ת/25 ס' 19, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מווץ" בעמ' 58,
שיחת/98ד עמי 15). הוא הסביר כי היה חייב ליטול חלק "בפעולות
נת לשולט ברחוב הפלסטיני ולדוחק את רגלי החמא"ס והגייה
מנת שיוכל להציג על עצמו בעתיד בעל מי שפעל הן למען השלום והן
ג/52, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמ' 85).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

הנץ החיו בטל-אביב-יפו

בדיוויזיהם של פעילי הטרור מהפט"ח בדבר קשריהם עם הנאים
באורבוטו בפיגועים שביצעו והתייחסות הנאים בחיקירתו לעדויות אלו

התביעה איננה טוענת כי הנאש יוזם או נטל חלק ישיר בbijouterie הפיגועים נשוא
במקרים, שכן היא ערלה לכך שמדובר הראיות עליה כי למפקדי השטח ולפועלי השטח
סמכויות רחבות ומרחבי תמרון רב bijouterie הפיגועים, והם לא נדרשו לקבל אישור
לכל פיגוע. התביעה גם מסכימה כי הנאש לא ידע מראש על כל פיגוע ופיגוע:
בדוע בօפן כללי לפעולותם של מפקדי השטח ופועלי הטרוור הכספיים לו, אשר
במסגרם למדיניות הפיגועים שהוא היה שותף לעיצובה; לעתים עודכן לפני הפיגוע,
הנואש נודע בדיעד (עמ' 47 לסיכומי התביעה).

ב- אעטלה מהראיות שתפורטנה להלן, היה הנאשם מנהיגם של חיליות הטrror מקרבם ונדורי חללי אלאקטא. לפחות חלק מחברי חיליות אלו סרו למורוטו, ופעלו על פי חזות שחתווה. בנוסף על כך, עולה בבירור מן הראיות שה הנאשם סייע למפקדי כוחם ופעילי הטrror באספקת אמצעי לחימה ומימון כספי. במספר מקרים אישם מראש ביצוע פיגועים כנגד ישראל. יש, אפוא, לבחון בפרק זה מי היו פעילי הטrror מחת הנהגתו של הנאשם, ומה היו קשריו של הנאשם עם פעילים אלו. בפרק הבא נחנכים שארח את הגוף משורברים פעיל גורבו אלו. ומידת הקשר של הנאשם אליהם.

סאטור עוויס

סבר עויס (להלן: "עויס") היה אחד מפעילי הטרור הבכירים של התנאים באזרען. בפועל זו הוא נדון בבית משפט זה ל- 14 מאסרי עולם ועוד 50 שנות מאסר בגין ביצועו (עמ' 180-182). סרב עויס להסביר על שאלות, ולאחר מכן כעד עיוון הוגשו הודעתיו במשפטה לפי סעיף 10א. לפקודת הראות (ת/172) – הדבר היחיד שהוא מוכן עויס לומר בעדותו הוא כי כל מה שנרשם בהודעתיו הם טיבם של השב"כ, וגם כתוב היד המופיע בהודעתו הוא של אנשי השב"כ. הוא טען כי טבאי חקירה מאוד קשים.

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

המשפט המחזק בתל-אביב-יפו

זה שמסר עויס במשטרה נכתב בכתב ידו ותרגמו לעברית על ידי החקור שגבה את מה שאלישר את גבייתן, ואף העיד כי ההודעות נגנו מרצוינו החופשי של עויס (רש"מ תשר' בעמ' 192-191). כמו כן, הוגש דוחות שרשמו חוקרו השב"כ על דבריו עויס (רש"ת 178א-ד). דברים אלו אושרו על ידי חוקרו השב"כ, שהיעדו כי הדברים נאמרו עניש מרצוינו החופשי, אם כי מדובר במסמך שאינו משקף אלא את תמציתו, ולא את הדברים כפי שנאמרו מילה במילה ("אריאל" בעמ' 203, "עדי" בעמ' 204-205). וכך יד ת/174 נרשם בידי החקור "צדוק", שלא התייחס אליו בעמ' 83-84), ולא חזר להעיד לאחר עדותו של עויס, ולכן יש להתעלם ממנו.

שם סיפר בהודעתו ת/172 (עמ' 1-2), שנכתבה בכתב ידו, כי לאחר פרוץ מהומות אלקאצ'א" בחודש ספטמבר 2000, הוא החל לבצע פיגועים נגד מטרות ציבור, ובאותה עת עבד במנגנון הביטחון הלאומי הפלסטיני בסכם בדרגה של סרן שהוא ביצע פיגועי ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות באזור יהודה ושומרון ד' ירושלים ופרט בהודעתו ת/172-ת/174 פיגועים אלו, שככלו ירי לעבר עמדות הירכבים צבאיים; מסירת אמצעי לחימה אחרים לשם ביצוע פיגועי התאבדות אלה, בתנינה וחדרה, ועוד.

שם אמר בהודעתו כי ביצע את הפיגועים בשם גודדי חיל אלקאצ'א, בהסבירו מה ששתייך לתנועת הפת"ח ותנוזים הפת"ח, וכי הנאש היה האחראי על התנוזים (רבנן נס' 3). עויס אמר כי המימון לפיגועים בא מבעלי התנוזים, וכי הנאש עצמו מיכון פיגועים בהם היה מעורב עויס - לעיתים באופן ישיר, ולעיתים באמצעות מאג'ד עז'אל, ביחיד שעויס לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות. במקרה אחד העביר הנאש עז'אל, שאושר על ידי היוער ערפאת (עמ' 6-7). עוד אמר עויס בחקירה כי היה בקשר לבני אורה הזמן; הוא נשאל אם הנאש ידע על כך שהוא מבצע פיגועים נגד יישובי הארץ, והשיב (עמ' 4-5):

בתי המשפט

במבחן בטל-אביב-יפו

תפ"ח 1158/02

dred ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלוייזיה וברדיו והייתי משוחח עמו מידי וכשהחocab הפליטי היה מתדרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים במאן שמעון פרס ועמרי שרון עם מנהיגים ברשות התקשר אליו מרואן והBI ובקש שנעצר את הפיגועים... באותה תקופה היה זיני באזור ומרואן כי שעדיר מאחר והגנאל זיני נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבע פיגועים החליל אלאקטא ויש לציין שהתקדמו בשיחות לא בוצעו פיגועים".

נכלס בפני המדובב "פלוני 1" על כך שעויס הודה בחקרתו כיצד נהג הנאשם של הגנאל זיני באזור (ת/131א סעיפים 8-9, ת/114א סעיף 8, שהוגשו ואושרו ד"רוברט" בעמ' 154, ותמליל חקירת הנאשם ת/98ה עמ' 3).

לקשריו עם הנאשם, אמר עויס בחקרתו שב"כ כי הגיע לנאים בקשת סיוע של פעילי שטח, וכי הוא עצמו קיבל שלישי שלוש פעמים כסף מה הנאשם (וכי"ד ת/178א מטעם היה הממונה עליו בתנאים, והעביר לו ולפעילים אחרים סיוע כספי, בהתאם מהיו"ר ערפאת (ת/178ב סעיף 10). בדרך כלל קיבל עויס את הכספי מנצח המתוק מגיד אלמצרי, אך לעיתים היה הנאשם שולח לו כספים נזירים לא נהג לומר לנאים מה מטרת הכספי, אך ברחבי הגדה ידעו היטב מה של עויס (ת/178ד סעיף 5יא).

בחקרתו כי הפיגועים של התנאים בוצעו בידי מנהגי התנאים ובסיועם. באלום השמחות בחרדה, וכל זמן שהנהלו שיחות עם ישראל, הם היו בפסקת הפיגועים; ואולם כאשר השיחות לא התקדמו, שבו הפעילים לבצע שניתנה להם הוראה חדשה על ידי המנהיגים להפסיקם. במסגרת זו נתן אלה להפסיק את הפיגועים בעת ביקורם של הגנאל זיני ומנהיגים מروسיה לכך (ת/178ד סעיף 5ii).

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

המחוזי בתל-אביב-יפו

בזה שאל עיס בחקירהו בכל הנוגע לקשריו עם הנאשם נתמכים בדברים שאמרו במשפטו שבו. כאשר הוגש הנאשם וועיס במהלך החקירה (ת/79ב), וועיס אמר את הודהתו במשפטה, ציווה עליו הנאשם לומר כי מדובר בזיהוף, וועיס אכן אמר לכך "החוקר צדוק בעמ' 84). ואולם הנאשם עצמו אישר בחקירה כי עיס היה הבכיר ביותר של תנים פתיח בשכם, ואחראי על גזרי חללי אלקטא (זכ"ד ת/96 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר סטיב בעמ' 53). הנאשם היה כי מושם בפעולת צבאית עניפה, כאשר רצה להבטיח הפסקה של הפיגועים היה בנסיבות ומורה לו על הפסקת הפיגועים (זכ"ד ת/24 ס' 6, שהוגש ואושר על ידי יוסי בעמ' 55, ותמליל שיחה ת/98ט עמ' 2-3).

בזה כי מסר לידי עיס באמצעות מגיד אלמורי ואחמד ברוגוטי סכום של כ- 50,000 - 70,000 נס, למיכון פעילותו, וכי קיבל אישור לכך מהיורר בדין, בזאת שציין את מטרת הסיווע הכספי (זכ"ד ת/19 ס' 16, שהוגש ואושר על ידי יוסי בעמ' 58; זכ"ד ת/38 ס' 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר סמיות בעמ' 85; זכ"ד ת/40 ס' 1-8 - ת/41 ס' 9, שהונשו ואושרו על ידי החוקר מופז בעמ' 58; תמליל בעמ' 58 עמ' 3-4). הנאשם אף היה כי חלק מהכספי שהעביר לידי עיס נעודן כדורים לרובה 16-M ולרובה מסווג "גליל", אף הצהיר כי הוא "מקבל כל הכספי שנאצט (ועיס) קיבל עבור מימון פיגועים בשטחיםכבושים, עבור נשק ותחמושת" (ת/41 ס' 6-9).

בזה אשר הוגש בחקירהו כי עיס הפעיל חוליות שהיו מאורגנות תחת פיקודו של יוסי (זכ"ד ת/29 ס' 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר סמיות בעמ' 85). אך הנאשם אמר לא הורה לעיס לבצע פיגועים (זכ"ד ת/31 ס' 6). לעומת זאת, המזוכב אמר כי הנאשם אמר לו כי ניתן להוראות לבצע פיגועים (עמ' 104).

בזה והוא נזכר בזיהוף ענוה יעקב או בקשר עטלה (הנתפס לא זכר איזה מהם) אמר יוסי את הכוון הנוטל אחריות, והנתפס אישר זאת בשיחה עם עיס (זכ"ד ת/49 ס' 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר אמיל בעמ' 54, זכ"ד ת/52 שהוגש ואושר על ידי יוסי בעמ' 85).

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

הDISTRICT COURT OF ISRAEL, TEL-AVIV JAFFAבגדר נאגי ابو חמיד

בגדר נאגי ابو חמיד (להלן: "אבו חמיד") היה אחד ממנהיגי התנז'ים וגדודי חללי צה"ל באזור ירושלים ורמאללה, ואף הוא היה כפוף לנאים וקיבל ממנו סיוע לצורך שיטים נגד ישראל. בגין פעילות זו נדון ابو חמיד, על סמך הودאותו, לשבעה שנים ו咎 וуд 50 שנות מאסר במצابر (ת/4814-א-ב). בעדותו סרב ابو חמיד להסביר על מהלך ה讲故事, הוכרזו עד עווין והודעותיו משטרת הוגש לפיקוח סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/41-40). הודעות אלו (ת/1491-א-ד) הוגשו באמצעות חוקר המשטרה אברהם יעקב ברזני ומשה לוי (עמ' 194-195, 207, 211), אשר העיד כי ابو חמיד מסרן החפשי וחתם עליו. ההודעות נמסרו בעברית לפי בקשתו של ابو חמיד, אשר החזקרים דובר עברית היטב.

בזאתינו פרט ابو חמיד את פיגועי הרצח נגד ישראלים בהם היה מעורב, וסיפר כי אל הנאים קיבל סיוע כספי לרכישת תחמושת, והנאים הפנה אותו אל קרובו ברותי המכונה "אלפרנסי"; להה אכן מסר כמה פעמים לאבו חמיד כסף לרכישת נשק (ת/1491א, עמ' 9, ת/4914ג עמ' 5-6). גם חברים אחרים בחוליה של ابو חמיד הגיעו למס מכון רכישת מקלע, ובסיומו של דבר הכספי למטרה זו ניתן לו על ידי אחמד (ת/4914ג עמ' 7). ابو חמיד אף סיפר כי הנאים נפגש עם סוחר נשק בעניין רכישת נשק, שהוא לבסוף רק רימוני הלם (עמ' 7-8).

ובזאת אמר כי הוא הקים את גודי חללי לאקצא לאחר תחילת האינתיפאדה בחודש מרץ 2002 (עמ' 4). הוא הסביר כי הוצע לו לצרף את החוליה שבראשה עמד למנגנון של הרשות הפלשתינית בראשות תאופיק טיראוי, אך הוא העדיף את הצעתו של אסם שזרות כפוף לו, ולקבל ממנו משכורת לו ולאנשיו, כיוון שראתה בנאים "מנהיגי המאבק" (ת/1491א עמ' 15-16).

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

המחוזי בתל אביב-יפו

אבו חמיד פעלים נוספים ל证实 נאש, הקים את גדרי חללי פירעון, והחל לבצע פיגועים כנגד מוסמי צה"ל והמתנחלים (עמ' 17). הוא אמר לגבי הפעבב הראה בו "מניג פוליטי", אם כי הוא עצמו השתייך לפלג הצבאי של הארגון (עמ' 149). מאוחר יותר ספקד החוליה, הכיר ابو חמיד את יורשו לנאש (ת/149 עמ' 7).

סיפר ابو חמיד על אירוע בו נכח יחד עם חברי חוליה אחרים, ואחד מהם עזיר עוזר באזור שכם, וביקש מהנאש סיוע ברכישת נשק ורובה. וביקש מהנאש ליצור קשר עם עויס על מנת שייעזר במבצע הפיגוע. ابو חמיד אמר כי הנאש התקשר עם עויס, שאכן סייע לחוליה לבצע פיגוע; לאחר הפיגוע אמר הנאש לאנש כי בהתקנות עם חיילי צה"ל איבדו חברי החוליה את המשק, והנאש שוחרר במשפט (ת/149 עמ' 9).

בשנת 2002, כאשר החל ירי מרגמות לעבר יישובים ישראלים, שוחח ابو חמיד עם אמנים על הצורך להשיג מרגמות בעלות טווח ירי גדול יותר. ابو חמיד פנה אל מומחה מוסון רכישת פצצות המרגמה, והנאש השיב לו כי מחרון גבוה מדי, וכי יש בפיגועים מטען זה, כפי שישbir לו אחמד ברוגטי; האחرون הסביר לאבו חמיד כי יש מטען מטען מרגמה ופצצות (ת/149 עמ' 10). ابو חמיד אף דיווח לנאש על ביצוע ירי מדויקת הרשوب פוגות, והנאש ביקש שלא לספר על כך לאיש, באומרו כי אם ערפאת יכנסו אותו לכלא (עמ' 11).

ההנחה של ابو חמיד ניתנת להתרשם שהוא השתדל למנוע מן הנאש מעורבות בשוקrms, ואף אמר לפעלים האחרים שלא לסבך את הנאש במעשייהם, שכן ביקש בירך לחשאר "מניג פוליטי" (ת/149 עמ' 9-12). במסגרת ניסיונו של ابو חמיד לסתור על מעורבותו של הנאש בפיגועים, הוא ניסה לגמד גם את חלקו של אחמד, והוא סקרבו ועורו של הנאש; ابو חמיד הודה כי ניסה תחילת להעלים את אחמד ברכותו ברצח טליה ובנימין כהנא זיל, אשר בוצע באמצעות נשק שמסר לבונע (ת/149 עמ' 5, וראה פרטיה האירוע בפרק ה(1) להלן).

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

רשות המשפט המחויז בתל-אביב-יפו

הנאש הודה בחקירה כי הנחה את עלי עמידה (איש הכספיים שלו) לרכוש נכסים כבד הפעילות של התנאים, ולהעביר את האמל"ח לאבו חמיד. הנאשם אף מתייחס כי פירעונו המתואר בהודעתו של ابو חמיד, הנוגע לרכישת רימוניים מוקלקיים של ابو חמיד זכו לסייע מצדם בסכום של כ- 40,000 ש"ח (זכ"ד ת/63 ס' 20, שהוגש ב-2-5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ" 62). הנאשם הודה כי בקשר לאבי חמיד זכו לסייע מצדם בסכום של כ- 40,000 ש"ח (זכ"ד ת/63 ס' 20, שהוגש ב-2-5, שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאור" בעמ" 82). הנאשם אמר כי כאשר קיבל החלטה אסטרטגית כי קיים חוליה, כאשר את הפיגועים הוביל, בין היתר, ابو חמיד (זכ"ד ת/ 63 ס' 20, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמ" 90). כאשר נשאל הנאשם בחקירה מי תוצאות הפיגועים היו תחת שליטתו, הוא אמר על ابو חמיד: "הוא נחשב עליו" (ב-2-5, שהודה ת/98יא עמ' 34, שבו בטיעות נרשם בעברית "אחמד" במקום ابو חמיד).

אחמד ברוגוטי

אחמד ברוגוטי (המכונה "אלפרנסי") הוא קרוב משפחה של הנאשם, אשר היה ידידתו, בנוסף על היותו נהג ושומר ראשו של הנאשם (ראה דבריו בהודעתו ת/165א-ב, זכ"ד ת/165ו שהוגש ואושר על ידי החוקרים "אדם" ו"דני" בעמ" 200-201). בחקירה אמר בחקירה כי היה נתון למටתו המלאה והישירה של הנאשם (זכ"ד ת/165ו שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ" 201). אין זה מקרה שאحمد ברוגוטי ידדoso בשם הנאשם, שכן שמו עולה בחומר הראיות בהקשרים רבים הנוגעים לפיגועים פולטי השטח של התנאים וגדי חלי אלאקטא.

ברוגוטי סירב להסביר על שאלות כלשון בעת עדותו (עמ' 161-163), ולאחר שהוכרו הודהו בתנאי הודיעו במשטרה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/165א-ה). הוגשו ואושרו על ידי השוטרים דוד מזרחי, יצחק יעקובוב ומשה משה (בעמ' 205-206-207). החוקרים העידו כי תחקרו את אחמד ברוגוטי בעברית, אך רשמו את שמו בפברית (שלא על פי המקובל והנדרש). כל החוקרים העידו כי ההודעות נמסרו ב忙着ויו של הוחשי של החקירה.

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

המחוזי בתל-אביב-יפו

ב-165/ת-1 א-ב - לא זכו להתייחסות כלשהי בעדויותיהם של חוקרי השב"כ
ארצלי, "אדם" ו"డקל", וכן יש להתעלם מהם.

אthed ברגוטי סיפר בחקירתו כי הוא ועויס היו האחראים על גודדי חלייל אלاكتא
סקדמת למכזרו (הודעה ת-165). הוא סיפר בהודעתו על מעורבותו הישירה
בפיגועים שבוצעו כנגד ישראל, ועל כל הנשך והרכב שספק לפועל השטח
אתנייה באיזור יהודיה ושומרון ובתוך ישראל, כולל פיגוע התאבדות.

במסעdet "סִי פּוֹד מַרְקֶט" בתל-אביב, סיפר אחמד ברוגותי כי כאשר קיבל
הספוג אברהים חסונה עומד ליצאת ולבצע את הפיגוע, וגם כאשר דוח לו כי הלה
באה לידיו עם מוביליו, הוא התקשר לנאים והודיעו על כך; הנאים אישר את הפיגוע
בפתח, אך הורה שלא יבוצע בתוך ישראל אלא בשטחים; אחמד ברוגותי אמר לו:
בכדי (זכ"ד ת/1651) שהוא ואישר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 201 וזכ"ד ת/165
זה נכון ואישר על ידי החוקר "דני" בעמ' 200). מיד לאחר ביצוע הפיגוע בי"ס פוד
ברוגותי עצמו היה מעורב בהוצאה לפועל, הוא התקשר אל הנאים בשעה
ההיא והוא בפתח בוקר וודיעו לו על ביצוע הפיגוע; הנאים נשמע מרוגו (הודעה ת/165 ג עמ' 1,
בכדי ת/1651). לדברי אחמד ברוגותי, אמר לו הנאים להודיע לעויס שלא ליטול אחריות
בביצוע זה קודם שידבר עם הנאים, שכן הנאים היה מעוניין לנשח את הכרוז (ת/165
ג סכ"ד ת/1651). אחמד ברוגותי נשאל מדוע דיווח על הפיגוע לנאים, והוא השיב:
ברוגותי הודיעתי באופן רגיל".

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

רשות משפט המחויזי בתל-אביב-יפו

אחמד ברוגוטי סיפר בחקירהתו גם על הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב, שנעשה כל חיסולו של ראייד כרמי. לדבריו, הוא ביקש מהמבצע ابو סטחה שלא להודיע על הדברו לנאים. אך ابو סטחה שוחח עם הנאים על כך, והנאים אמר לו שלא לבעודו, נראה מושם שחשש לחינוי של ابو סטחה שהיה שמור בראשו (זכ"ד ת/165ג ת/165יג שהוגש ואושר על ידי החקוק "אדם" בעמ' 201). זו אחת הדוגמאות של אchmod ברוגוטי במהלך כל החקירה לחפות על מעשי הנאים, שכן הנאים עצמו שחוירותו אחראית לפיגוע זה, וברור מדבריו שהוא הורה על ביצועו (ראה סעיפים 6(5) ו-7(ה) להלן).

אחר מכן, עליו סיפר אchmod ברוגוטי בחקירהתו, דזה הנאים את בקשתה של ציירה בת פינוע התאבדות, באומרו "שהיא עוד ציירה לעשות זאת", והורה לאchmod ברוגוטי להזעקה זאת (ת/165ג עמ' 4, זכ"ד ת/165יג ס' 2), שהוגש ואושר על ידי החקוק "אדם" (201). גרסה דומה עולה מדברי הנאים בחקירהתו (זכ"ד ת/25 ס' 6-7, שהוגש ואושר בידי החקוק "סמיית" בעמ' 5, וتمיליל חקירה ת/98ו עמ' 8-9).

טסף עליו סיפר אchmod ברוגוטי, התקשר גיהאד גיורה לנאים בבקשת לבצע פיגוע, והנאים אמר לו שלא לעשות זאת בתוך ישראל או בירושלים; ואולם גיורה השאיר תופת שהתפוצצה למשך קניון מלחה בירושלים, חרב דברי הנאים (ת/165יג עמ' 15). דברים אלו אושרו על ידי הנאים בחקירהתו (ראה סעיף 6(ה) ופרק ה(20) להלן).

לאורך כל החקירה, ניכרת אצל אchmod ברוגוטי מגמה ברורה למגד ולהעלים את שרירותו של הנאים בפיגועים השונים. כאשר היה מזכיר את שמו של הנאים, היה זה כלל על מנת לציין שהנאים התנגד לביצוע הפיגוע. עם זאת, אchmod ברוגוטי אישר שהודעה שנכתבה בכתב ידו כי שורה של פעילי שטח בחוויות קיבל כספים ממשרדו של הנאים ובירדיעתו, וכי הכספיים שקיבלו מהנאים שימושו אותו לצורך ביצוע פיגועים שלו של אחרים (הודעה ת/165ג(1) עמ' 6, הودעה ת/165ג עמ' 2 זכ"ד ת/165יג ס' 2 ג' 1-2) והונש ואושר על ידי החקוק "אדם" בעמ' 201).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

י'פ

בBOR מדברי אחמד ברגוטי כי הנאש היה מורה לו מדי פעם להפסיק או לדחות את הփנוראים (זכ"ד ת/165 לג ס' 2ח, שהוגש ואושר על ידי החוקר "אדם" בעמ' 202). לעומת זאת במרקם אחרים הם בוצעו באישורו של הנאש, גם אם לא ידע מראש על

בתחילת חקירותו ניסה הנאש לגונן על קרוב משפחתו אחמד ברגותי, וטען כי שפט מושם "שבבר במקורה במקום" (זכ"ד ת/9 ס' 10 שהוגש ואושר על ידי החוקר ב-62). הנאש טען כי אחמד ברגותי הפסיק לעבוד אצלו כנהג כסמונה בסיסי בעמ' 62). הנאש טען כי אחמד ברגותי בוגר לביצוע פיגועים (זכ"ד ת/10 ס' 1, שהוגש לפני מעצרו, ואין שום קשר ביןיהם בקשר לביצוע פיגועים) שהוגש לפני ידי החוקר "דני" בעמ' 90, זכ"ד ת/21 ס' 23, שהוגש ואושר על ידי החוקר ב-63). בחקירהו במשטרה טען הנאש כי אחמד ברגותי לא היה מזמין או או準備 דאנש שלו (ת/104 עמ' 4). בפנישת השהיטה בין הנאש לאחמד ברגותי בעת מעצרם, הודה דאנש לא ידיעתם, תיאמו השנאים עמדות לגבי החקירה, ואחמד ברגותי אמר שהנאש טען בחקירה שהוא אינו קשור לנאים, אלא רק שימש כנהגו; הנאש אמר כי הוא אמר כך (תמליל שיחה ת/127 ג עמ' 2-3). אחמד ברגותי סיפר לנאים באותו פגישה בבדיקה אמר בחקירותיו לגבי הנאש, כשהם מתיחסים לפיגועים השונים אליו.

במה שבחן בחקירה שביב' אישר הנאשם כי ידע שאחמד ברוגוטי קשור למספר פיגועים רבים כנגד ישראל, וכי כאשר ביקש להפסיק את הפיגועים היה דוחת גם לאחמד ברוגוטי. לדבריו, אמר לאחמד ברוגוטי שהוא "לא מרשה" לבצע/usages בחוץ ישראל (תמליל ת/961א עמ' 18-20). הנאשם אמר כי היה תיאום בין לבון ברוגוטי, שככל דיווח ונתנו כספים, וכי מ בוחנת | מ בוחנת | לאחמד ברוגוטי היה אחראי על הוצאה הצבאית באזרע רמאללה בלבד עם ابو חמיד, וכי השניים היו מבצעים פיגועים במספר חוליות (זכ"ד ת/27 ס' 2-3 שהוגש ואושר על ידי החקור "סמית" עמ' 85).

הודה כי היה נותן כסף לאחמד ברוגוטי, ותמן בפעולותיו, אף כי טען שאחמד לא היה מודוח לו לפני ביצוע פיגועים (תמליל ת/961 עמ' 3, 17, 20-24, זכ"ד ת/24 והוגש ואושר על ידי החקור "סמית" עמ' 85).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

תפ"ח המוחזי בתל-אביב-יפו

בבזזה כי אחמד ברוגותי היה מדווח לו לאחר ביצוע פיגועים (תמליל ת/98ז עמי 19-20, תמליל ת/98א עמי 9). בשיחתו עם המדובב "פלוני 1", אמר הנאשם כי אחמד שלח ארבעה פיגועי התאבדות באישרו (עדות המדובב עמי 106). דברים אלו אינם דלים שאמר הנאשם בחקירה, כאשר נטל אחריות על כמה פיגועים אותם אישר (בזזה סעיף 66 להלן).

בזזה הסטייר כי מסר לאחמד ברוגותי عشرות אלפי דולרים לרכישת כלי נשך שונים, שעיר וקדמיים, עברו אנשי החוליות שביצעו פיגועים כנגד ישראל. אחמד ברוגותי הודה כי מטעם הנאשם על רכישת הנשק. הוא פעל תחת פיקודו של הנאשם, והיה אחראי על "הפעולות העבאיות" באזורי רמאללה. הנאשם הודה כי ידע שאחמד ברוגותי פיגועים כנגד ישראל, וביניהם פיגועים בירושלים וב"ס-פוד מרכט" בתל אביב אלה ראה: זכ"ד ת/23 ס' 4-5 שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמי 90; זכ"ד ת/25 ס' 11 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיית" בעמי 85; ת/28 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "אבי" בעמי 96; ת/55 ס' 1-70 ס' 9 שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמי 53; זהה דברי הנאשם בתמלילים ת/98ז עמי 2-6, ת/98ח עמי 20-24, ת/98י עמי 10-11 ו-12 (עמ' 8).

בזזה קשיי הנאשם עם אחמד ברוגותי, ניתן לומר כי הקשר של הנאשם עם פעילי חזב היה באמצעות קרובו ומקורבו אחמד ברוגותי. כפי שאמר הנאשם בחקירהו על שהוא "הוא יוצר קשר עם החוליות האלה. באופן ישיר אתם ישירות. يعني בלעדיו לא יהיה לך תקשורת ישירה עם אף חוליה" (תמליל ת/98א עמי 8). כאשר נשאל הנאשם לגבי מי הם ראשי cholיות הפיגועים שפעלו תחת שליטתו, השיב הנאשם כי אחמד שדי היה "חלוקת תחת שליטה וחלוקת עבור עם נاصر (עויס)" (תמליל שיחה ת/98א עמי 34).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

הנשפט המחויז בתל-אביב-יפו

טוחן מצלח (אנו סטחה)

מוחמד מצלח המכונה "אבי סטחה" (להלן: "אבי סטחה") היה פעיל שטח נוסף, בראש חוליה אשר ביצעה פיגועי רצח. הוא גם היה שומר ראשו של הנאשם בתקופה זאת, ומוקrab אליו. בגין פעלותו זו הורשע אבו סטחה על פי הודהתו ונדון לעונש של 9 שנים ו-8 חודשים במצابر (ת/551א-ג). בעדותו פתח אבו סטחה בהצהרה כי לא היה לו שום קשר הנאים, וכי הנאשם הוא "אדם פוליטי" שאין לו קשר עם ה"פעולות הצבאיות". בכך לא היה מוכן אבו סטחה להסביר על שאלת כלשוי, ולפיכך הוכרז כעד עיוון והודעתו במשפטה ת/561א-ג לפי סעיף 10א. לפוקודת הראיות (עמ' 66-68).

הנזכרה ת/156א לא הוגשה באמצעות מי שגבה אותה (השוטר יעקב ברזאני), ולפיכך יש
הוועלם ממנה. ההודעות ת/156ב-ג הוגשו ואושרו על ידי השוטרים מרקו דהאן ומשה לוי
בנדיי (199, 210), אשר העידו כי ההודעות נמסרו מרצונו החופשי של ابو סטחה. החקירה
הנזכרה בשפה הערבית אך ההודעות נרשמו בעברית (שלא על פי המקובל והנדרש).

הנשכתי מופרטabo סטחה את הפיגועים שביצע, ומדובר שאחמד ברוגוטי, עוזרו
הרבב של הנשים, היה מעורב ברובם מהם בזורה ממשית.

הנאם אישר בחקירתו כי ابو סטחה עבד במשרדיו ופועל תחת אחריותו, באמצעות
זהירות ברנותי, וכי הוא ידע שאבו סטחה ביצע פיגועים שונים כנגד אזרחים בגבעת זאב
במסגרת זאב (זכ"ד ת/30 ס' 3-2, שהוגש ואושר על ידי הוחוק "AMIL" בעמ' 54, תמליל
בעמ' 35). כאשר נשאל הנאם מי הם ראשי חילופית הפיגועים שפעלו תחת שליטתו,
הוא כלל בהם את ابو סטחה, באומרו: "**אני לא בורח מזוהה**" (תמליל ת/98א עמ' 34).

ג' מאל אחוייל

גימאל אחוליל (להלן: "אחוליל") היה פעיל שטח נוסף שקיבל סיוע מהנאדים, והיה אחד הקשר שלו במחנה הפליטים בגינון.

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

השפט המחויז בתל-אביב-יפו

הנ.lab להסביר על שאלות בעת עדותו, הוכרו כעד עוין והוגשה הודעתו במשטרת
ב- Seite 10א. לפקודת הראיות (עמ' 164-165), באמצעות השוטר מטאנס חדאד
הזהה (עמ' 169). אחויל כתוב את הודעתו בכתב ידו, וחדאד תרגם אותה לעברית.

לפ' בנסיבות גודוי חלי אלاكتא, ואמר בחקירהתו כי קיבל סיוע כספי, בין היתר,
שהם, והיה חלק כסף זה לפעילים אחרים, וביניהם מבקשים על ידי צה"ל; חלק
הן שימש לרכישת נשק (ת/166 עמ' 1). אחויל היה בקשר רצוף עם הנאשס, והיה
זה על פעילות גודוי חלי אלاكتא, ועל המתוחש במנהה גינוי; לעיתים היו
זהב בגדודים אלו מזוחים לנאשס באופן ישיר, כפי שהוא עושה עוויס (ת/166 עמ' 5).

אם החחש בחקירהתו כי הכיר את אחויל (ת/106 עמ' 6). אך בחקירהתו בשב"כ
הנאשס כי אחויל היה מנהיג מנהה הפליטים בגיןון, וחבר בגדודי חלי אלاكتא,
וחשוב לחוליות של עוויס. הנאשס הכיר היטב את אחויל, אך טען שמדובר לא מסר
ונשק או כסף, אם כי אחויל פנה אליו בבקשת סיוע; הנאשס הסביר כי היה פועל מול
החותק "מווץ" (עמ' 58). כמו כן אישר הנאשס כי העביר לרופאות את בקשנותיו של
את הקבלת סיוע (זכ"ד ת/67 ס' 4 שהוגש ואושר על ידי החותק "אמיל" (עמ' 54).

מצר א-שווי

מצר א-שווי (להלן: "שווי") היה אף הוא פעיל בפיגועים שביצעו גודוי חלי
etc. בגין פעלות זו הורשע על פי הודהתו, ונדון ל- 4 מאסרי עולם במשפטר (ת/157א-
71). שווי סירב לענות על שאלות בעדותו, אך טען כי הנאשס הוא מנהיג פוליטי שאין לו
לעוניים צבאיים". הוא הוכרו כעד עוין, החחש את הדברים שאמר בחקירהתו, וכן
ב- Seite 05א. הודעתו של שווי ת/158א-ב הוגש לפי סעיף 05א.
התה ראיות, באמצעות השוטרים מטאנס חדאד ועוואד עטאנ (עמ' 165, 168).

בתי המשפט

תפ"ח 02/1158

תאgle במשפט המחויז בתל-אביב-יפו

ובב החודשות העידו כי ההודעות נרשמו בעברית בכתב ידו של הנחקר מרצוינו החופשי, בעברית על ידי החוקרים. השוטר חדד העיד כי נכון במשפטו של שוויש, והלה אמר ששם את הודעתו בטרם הורשע, שכן לא היה לו סניgor.

בחקירהתו (הodata ת/158א, עמי 6 והodata ת/158ב, עמי 2-4) סיפר שוויש כי קיבל תשלום נסרך במשקל של כ- 18 ק"ג במפקחת המודיעין המסלל ברמאללה על מנת לשומר עליו ברכבו. לאחר מכן פגש את הנאשם בבית החולים בוטופלה אשתו, והנายน ביקש שיחזור אותו בנפרד. בשיחתם שאל אותו הנאשם האם הוא מכיר אנשים אשר יודעים כיצד להזכיר חגורת נפש, או אלה שיש להם חגורת נפש. באותו מעמד התקשר שוויש לאדם שמוסר שם את חגורת הנפש (מווזיד אלמצרי), וקיבל את הסכמתו למסור אותה לנายน, והנายน הודיע לו שאחמד ברוגותי ישוחח אליו בעניין. לאחרת התקשר אחמד ברוגותי אל שוויש, והآخرון מסר לו את חגורת הנפש. שוויש שמע באותו יום כי האדם שהחזיק את החגורה שৎפס בירושלים בדרכו לביצוע פיגוע התאבדות.

שוויש נשאל בחקירהתו האם הנאשם ידע על פיגועי התאבדות ופעולות צבאית, והשיב כי יום לפני ביצוע פיגוע התאבדות על ידי מוחמד חשייכה נפגש שוויש עם הנאשם, ומספר לו כי אדם בשם עבד אלקרים אמר לו שלוח מותאבד לישראל; הנאשם אמר לשוויש להתקשר אליו אם יזקקו לדבר מה בקשר לפיגוע, נתן לו סכום של 600 דולר, וביקש לעדכן אותו בפרטיו הפינאי (עמי 6-7). הפיגוע בוצע בירושלים, ואז התקשר הנאשם אל שוויש, אשר אמר לו כי הפיגוע בוצע על ידי גודוי חלייל אלאקטزا. הנאשם ביקש ממנו להביא לו את הקולות הסכומיות של המותאבד חשייכה (עמי 6-7 להodata ת/158א). בהודעתו השנייה ת/158ב סיפר שוויש על הסיווע הכספי שקיבל מהנายน (עמי 5).

הנายน הכחיש בחקירהו במשטרה כי הכיר את שוויש, וכן הכחיש בהודעתו את דבריו של שוויש (ת/106 עמי 7-9). לא הובאו בפניו ראיות נוספות על האירועים הנ"ל אשר הם התייחסו שוויש בחקירהו, ולכן אין כל חיזוק לדבריו אלו, ולא ניתן לסמוך מממצאים

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

ת המשפט המחויז בתל-אביב-יפועל עיادة

. על עיادة (להלן: "عيادة") היה פעיל בתנאים שעסוק בעיקר בהדרכת צעירים וiomosh בנסק, ובעניין זה פעל בהנחיית הנאים. כמו כן השתתף ביצוע פיגועי ירי לעבר ילום. בעודותו סרב להסביר על שאלות נשאל, וטען כי הנאשם הוא "איש שלום" (עמ' 1-171). לפיכך הוכרז עד עזין, והודיעתו ת/168 הוגשה לפי סעיף 10א לפקודת הראות, זמצעות השוטר יעקב ברזני, שגבה אותה בשפה העברית ותרגמה לעברית (עמ' 208).

. עיادة סייר בחקירותו על מעורבותו של הנאשם בקורס הירי לצעירים (ת/168, עמ' 1-2), ועל הפיגועים שהוא עצמו ביצע. כמו כן אמר עיادة: "ראש התנאים מרואן יגוטי היה יודע מכל אירופאי הירי אותם ביצעו פעילי התנאים עוד לפני שעשו אותם והוא סכים להם" (עמ' 5). הוא ציין כי כמה חדשים לפני מעברו ביקש ממנו הנאשם "לקנות שץ מכל סוג", ולהעבירו דרך אבו חמיד (עמ' 5).

נאמש הכחיש בחקירותו במשפטה את הדברים שאמר עיادة בחקירותו (ת/106 עמ' 7) אולם באחת מהקירותיו הודה הנאשם כי הורה לעיادة לרכוש אמל"ח ולמסרם לאבו חמיד (זכ"ד ת/43 ס' 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמ' 92), דבר שמחזיק את ברוי עיادة בחקירותו.

(8) אישמעיל רדאידה, מוהנד אבו חלאוה וכמאל אבו וער

. אישמעיל רדאידה (להלן: "רדאידה") ביקש לבצע פיגוע, וננה בעניין זה לנאים. זו ביצעה את פיגוע הירי במעלה אדומים שבו נרצח הנזיר היווני גרמנוס ציפוקטיקיס "יל" (ראה פרק ה(3) להלן). בגין פעילותו החבלנית הורשע רדאידה על פי הודהתו, ונדון למאסר עולם ועוד 20 שנות מאסר במצטבר. בעודותו בתיק זה (עמ' 44-42) סירב רדאידה להסביר על שאלות, הוכרז כעד עזין והודיעתו במשפטה הוגש מכוח סעיף 10א. לפקודת הראות (הודעות ת/151-ת/151g, הودעה בכתב יד ת/151ד שנקרה, שוחזרה ותורגמה, וקלטה בה שיחזור רדאידה את רצח הנזיר ותומלה - ת/151א).

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

ת המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

רשותו של רדיאידה הוגשו על ידי החוקרים מרקו דהאן ויצחק יעקבוב, שגבו את זדמנות בערבית, אך רשמו אותו בעברית (בניגוד למקובל ולנדרש), והיעדו כי הן נמסרו צוות החופשי של רדיאידה. הודעתו של רדיאידה ת/151 נרשמה בכתב ידו בנסיבות יעקבוב (עמ' 171, 198). ערך השיחזור (מרקו דהאן) לא התיחס לכך בעדותו, ועל כן יש תעלם מקלט השיחזור, בהיותה אמרת חוץ של עד שלא הוגשה כדין.

בהודעתו הראשונה (ת/151א) סיפר רדיאידה כי החלטת לבצע פיגוע כאשר ראה לוייה שתינוקת פלסטינאית נהרגה, ועל כן ניגש לשגרתו של הנאשם. השיחה ביןיהם נוללה ביחסות, ורדיאידה אמר לנאים כי הוא רוצה לבצע פיגוע ודרוש לו נשק לשם כך. שם הפנה את רדיאידה אל אדם בשם מוהנד (אבי חלאוה) שכינויו "עלאה" (להלן: "הנד"), והוא להנד להשג נשק לרדיאידה. בהודעתו השנייה (ת/151ב) הוסיף רדיאידה שהוא הבHIR לנאים שהנחשק דרוש לו על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות, ואז הוא עצמו אל מוהנד. מוהנד אמר לרדיאידה כי ישיג לו שני רובים קלציניקוב, וכי זה ואילך הקשר שלו יהיה עם מוהנד ולא עם הנאים. כעבור שבועיים התקשר מוהנד לרדיאידה, אשר בינותיים צירף אדם נוסף לפיגוע, והודיע כי הנשים מוכננים. רדיאידה ל את הנשים והתחמושת מוהנד, אשר תדריך את רדיאידה ואת חברו כיצד להפעילים.

זר כמה ימים בהם הכינו רדיאידה וחברו יאסר את הפיגוע, ותיצפთו לעבר כביש מעלה מים, הם ביצעו את הפיגוע, כאשר פתחו בירי לעבר הרכב שבו נסע הנזיר ונמלטה יורת התברר לרדיאידה בחדשות כי הרג נזיר יווני, ומוהנד התקשר אליו ובא אליו גנות על כך; רדיאידה הסביר כי חשב שמדובר במתנחל. רדיאידה נשאל בחקירה מודיע לנאים כאשר החלטת לבצע פיגוע, והסביר כי ראה את הנאשם כמה פעמים בטלוויזיה וכן "שהוא האדם היחיד שיכל לעזור לי בהשגת הנשק" (עמ' 5).

רעתו השלישית (ת/151ג), גילה רדיאידה כי כוונתו המקורית הייתה לעשות פיגוע ובздות, אך הנאשם אמר לו: "פיגועי התאבדות זה העבודה של החמאס והגי'thead סלמי ושתננים עושה פיגועים נגד הצבא והמתנחלים".

בתי המשפט

תפ"ח 1158/02

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

דאיידה הוסיף ואמר: "מרואן ברוגותי אמר שהוא מוכן לתת לוי אמל"ח כדי שאני אעשה יגועים נגד חיילים ונגד מתזחלים" (עמ' 1). גרסתו הניל של רדאידה עולה גם מן המסמכן בכתב בכתב ידו (ת/5151), אם כי בצורה מתומצתת יותר.

4. דבריו של רדאייה נתמכים בדברי הנאשם בחקירהתו (תמליל ת/98א עמי 37-38, תמליל ת/98ד עמי 2-4, 11-12 שבhem נרשם בטיעות השם איסמעיל אלדבע במקום יסמעיל רדאייה). בחקירהתו במשטרה הבהיר הנאשם כי מוהנד עבד במשרדו או היה גננו, ואמר כי מוהנד לא קשור לתניזים (הודעה ת/102 עמי 3, ת/103 עמי 5, ת/105 עמי 2, ת/106 עמי 1). גם בתחילת חקירתו בשבי' הבהיר הנאשם כי הכיר את רדאייה, וכי מוהנד בד במשרדו (זכ"ד ת/9 ס' 8-9 וזכ"ד ת/21 ס' 22 שהוגשו ואושרו ע"י החוקר "רוברט" עמי 62-63).

אולס בהמשך חקירותו הודה הנasm כי רדיאידה בא אליו בהצעה לבער פגוע התאבדות, הנasm אמר לו: "אנחנו לא עובדים בפגיעה התאבדות". הנasm הפנה אותו אל מוהנד, אמר למוהנד שרדיאידה "צריךAIMON...תמצא לו מישחו". כמו כן אמר הנasm: "סבירם יתו מוהנד וניסו לעשות פגוע מה במעלה אודומים או במקומות אחר, אני ידעתי יותר אחר... אז הם ירו על הרכב ונפצע מישחו אלחורי... נחרג עניין" ("אלחורי" משמעו "בומר" בעברית - ע.ב.). הודה דומה של הנasm לגביoso של רדיאידה לשם ביצוע פגעים אמרוות מוהנד עולה מדברים שאמר בחקירותיו (ראה: זכ"ד ת/22 ס' 12-16 וזכ"ד ת/40, 9 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופו" בעמ' 58, זכ"ד ת/23 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי חוקר "דני" בעמ' 90, ותמליל חקירתו של הנasm ת/98 זכ"ד עמ' 21-26, ות/98 זכ"ז עמ' 8).

ד הודה הנאש בחקירה כי נפגש עם מוהנד, והעביר לו כספים לצורך ביצוע פיגועים, אחר שמוהנד סיפר לו כי החוליה שלו ביצעה מספר פיגועים, כולל רצח בני הזוג כהנא ל. הנאש אמר כי נתן למוהנד סך של כ- 3,000 דולר ואף נשק (זכ"ד ת/43 ס' 14-16 הזגש ואושר על ידי החקור "רוברט" בעמ' 62; זכ"ד ת/59 ס' 10 שהוגש ואושר על ידי זוקר "וואדי" בעמ' 56; זכ"ד ת/67 ס' 6 שהוגש ואושר על ידי החקור "אמיל" בעמ' 54; ז"ד ת/68 שהוגש ואושר על ידי החקור "סטיב" בע' 53).